

5. TÝŽDEŇ: Pastieri a ovečka

Úvod:

Pastieri viedli jednoduchý život. Opatrovali všetko, čo bolo odkázané na ich starostlivosť. Rozprávali sa väčšinou o stáde. Jeden z nich opatroval každé jahniatko od prvej chvíle života. Dal mu meno (aké meno by si mu dal ty?). Pomáhal mu prejsť cez vodu, znášal ho na svojich ramenách do údolia, venoval sa mu. Zaujímal sa o každú ovečku. Ovečky sa stali jeho spoločníkom. Myslel na ne, bránil ich pred zlodejom, dravou zverou. A ovečky? Počúvali jeho hlas, poddávali sa jeho vôli, obveseľovali pastierove putovanie, keď im hľadal dobrú pašu.

Aktivita:

Vymaľuj si postavy pastierov a ovečku z omal'ovánky. Po vymaľovaní ju postav podľa predlohy k Betlehemskej maštali.

Skôr ako začnete príbeh čítať, vezmite si kúsok slamy alebo niečo, čo ju pripomína (napr. stebľa zo sušených klasov), aby sa jej dieťa vedelo dotknúť, privoňať si k nej, a tak príbeh prežiť zážitkovo. Môžete použiť aj slamu vyrobiť z prúžkov papiera, ktorý môžete vyfarbiť pomocou čajového vrečka z čierneho čaju.

Otázky na rozhovor:

- Čo vieme o slame?
- Ako slama vyzerá?
- Odkiaľ ju máme a načo nám slúži?
- Ako súvisí slama s Vianocami?

Príbeh: *Ako steblo slamy* (Bruno Ferrero: Pastierova flauta)

Pastieri, ktorí sa boli v betlehemskej maštali pokloniť Ježiškovi, sa vracali domov. Do Betlehema všetci prichádzali s plným náručím darov a teraz sa vracali s prázdnyimi rukami.

Až na jedného. Jeden malý pastier si zo svätej betlehemskej maštal'ky niečo priniesol. Niečo, čo ukrýval v zovretej pästi. Ostatní si to nevšimli, až kým sa jeden z nich nespýtal:

„Čo to máš v ruke?“

„Steblo slamy,“ odvetil mladý pastier, „steblo slamy z maštale, v ktorej spalo Dieťa.“

„Steblo slamy!“ rehtali sa ostatní. „To sú len smeti. Zahod' to!“

Mladý pastier energicky pokrútil hlavou. „Nie,“ povedal. „Nechám si ho. Pre mňa je to znamenie, znamenie Dieťaťa. Keď vezmem do ruky toto stebielko, spomeniem si naň i na to, čo o ňom hovorili anjeli.“

Na druhý deň sa ostatní pastieri pýtali mládenca: „Čo si urobil s tou slamou?“

Mladík im ju ukázal. Stále ju má pri sebe.

„Ale, zahod' ju!“

„Nie. Má veľkú hodnotu. Ležal na nej Boží Syn.“

„Slama má hodnotu? Boží Syn má hodnotu, nie slama!“

„Mýlite sa. Aj slama je veľmi cenná. Na čom inom mohlo ležať Dieťa, keď bolo také chudobné? Boží Syn potreboval trochu slamy. Z toho viem, že Boh potrebuje malých a bezcenných. Áno, Boh nás potrebuje, nás maličkých, ktorí nemáme veľkú hodnotu, ktorí vieme toho tak málo.“

Postupom času sa zdalo, že steblo slamy je pre mladého pastiera stále dôležitejšie. Počas dlhých hodín, keď pásol stádo, bral stebielko často do ruky. V tých chvíľach znovu myslel na slová anjelov a bol šťastný, pretože vedel, že Boh tak miloval ľudí, že sa stal maličkým ako oni.

Ale jedného dňa mu jeden z jeho druhov vytrhol steblo slamy z ruky s výkrikom: „Ty a tá tvoja sprostá slama! Už máme dosť tých tvojich hlúpostí!“ Slamku pokrčil a hodil na zem.

Mladý pastier zostal ticho. Zodvihol steblo zo zeme, vyrovnal ho a pohladil rukou. Potom povedal tomu druhému: „Vidíš, zostalo tým, čím bolo – stebлом slamy. Nezmenil ho ani tvoj hnev. Iste, je jednoduché zničiť ho. Porozmýšľaj, prečo nám Boh poslal dieťa, keď nám by sa viac hodil silný bojovník. Ale z toho Dieťaťa vyrastie muž a bude pevný a nepremožiteľný. Bude vedieť znášať všetku ľudskú zlobu a vždy zostane tým, čím je – naším Spasiteľom.“ A s rozžiarenými očami dodal: „Nie. Božia láska sa nedá rozlomiť na kúsky a odhodiť. Aj keď sa zdá, že je krehká a slabá ako steblo slamy.“

Pastieri a ovečka

Otázky:

- Kto je твоjím pastierom - dobrodincom, kto sa o teba stará, pomáha ti, chráni ťa, učí a dáva ti dobré veci okrem rodičov?

.....

- O koho sa staráš ty a ako?

.....

- Aký konkrétny skutok urobíš ako poďakovanie za starostlivosť o teba твоjim dobrodincom?

.....